

A.J.L.

De naam van Jezus

Zoals die voorkomt in de brief aan de Hebreëën

Hebreëën 2:6 ... 13:13

Er is een bijzondere lieflijkheid verbonden met de naam van Jezus. Het is geen officiële titel, maar Zijn persoonlijke naam; die had voor de harten een bijzondere aantrekkingskracht en heeft die ook voor ons.

In de brief aan de Hebreëën vinden we de naam 'Jezus' misschien meer dan in andere brieven. Wij begrijpen de reden, als wij bedenken dat de Hebreëën gewend waren aan een hogepriester en een Levitische dienst met een min of meer formeel karakter. Het was van belang voor hen om de Heer Jezus voor te stellen met de eenvoud van Zijn persoonlijke naam. Ik zou onze gedachten willen bepalen bij Zijn Persoon, zoals Hij ons beschreven wordt in de volgende passages.

Hebreëën 2:6-9

Hier zien we de verheerlijkte Mens, in Wie al Gods raadsbesluiten voor de mens vervuld worden: *'alles hebt U onder Zijn voeten onderworpen.'* Maar dit is nu nog niet zichtbaar. In afwachting van Zijn komst zien wij het heerlijke onderpand ervan. Wij hebben het voorrecht de ogen naar de geopende hemel op te heffen, en wat zien we dan? Het is Jezus, gekroond met heerlijkheid en eer. Onze harten kunnen zeggen: Hij is die plaats waardig, die Hij inneemt daarboven. Hij is de heerlijkheid waardig, die Hem geschonken is. Hij is die kroon waardig, want Hij heeft door de genade van God de dood voor alles gesmaakt, alles wat van God vervreemd was.

Hebreeën 3:1-2

In Hebreeën 3 worden we uitgenodigd ‘Hem te beschouwen.’ Wat een bezigheid voor onze harten, voor heel ons wezen: hart, ziel en geest. Dat vergeten we dikwijls. Wij weten dat ons hart het nodig heeft bezig te zijn met de Heer Jezus, maar wij denken dat onze geest behoefte heeft aan andere onderwerpen ter verstrooiing. Maar de Heer Jezus is voldoende, zowel voor de geest als voor het hart.

‘Beschouwt Jezus’, Hij die van God tot ons op aarde is neergedaald. De Gezondene, de Apostel van God voor de mens! O, wat een gezant van vrede en liefde was de Apostel van onze belijdenis! Hij was ook de Hogepriester, die namens de mens tot God ging. Hij die op aarde leefde als de Apostel van God, is nu de Hogepriester van de mens bij God. Op aarde en in de hemel, beschouw Hem als de Apostel en Hogepriester van onze belijdenis, Jezus. Wij zijn deelgenoten van de hemelse roeping. Wij zijn hemels, omdat Hij hemels is.

Hebreeën 4:14-16

De apostel heeft over ons gesproken als *‘heilige broeders, deelgenoten van de hemelse roeping.’* Nu vermaant hij ons en zegt: *‘Laten wij de belijdenis vasthouden.’* En dit op grond van de kostbare waarheid dat wij een grote Hogepriester hebben, die de hemelen is doorgedaan, Jezus, de Zoon van God. Zoals vroeger de hogepriester binnenging in het heilige en de verschillende delen van de tabernakel doorging, en daarna op de grote Verzoendag in het heilige der heiligen ging: zo hebben wij Hem, die de hemelen is doorgedaan om in het heilige der heiligen binnen te gaan. Hij is daar nu om ons te helpen. Hij heeft belangstelling voor onze moeilijkheden en zwakheden, onze beproevingen en ons lijden. Een Hogepriester vol medelijden. Hij komt ons te hulp, zoals Hij alleen dat kan doen.

Wij mogen wel spreken over de altijd aanwezige, werkelijke genade van de Heiland. Wij kunnen denken aan Zijn genade in het verleden – die Hem deed neerdalen op aarde, die Hij heeft geopenbaard in heel Zijn leven, die geschitterd heeft op het kruis, die nu nog schittert in al zijn glans.

Hoe rijk en volmaakt heeft God voorzien in alles voor ons. Niet alleen in het verleden, maar ook nu en in de toekomst. Een toekomst van vreugde en zegen, die ons wacht als wij ‘voor altijd bij de Heer zullen zijn!’ *‘Daar wij nu een grote hogepriester hebben, die de hemelen is doorgedaan, Jezus, de Zoon van God’.* Als wij weten dat wij behoefte hebben aan barmhartigheid en genade, worden wij uitgenodigd tot Hem te naderen met vrijmoedigheid, opdat *‘wij barmhartigheid*

ontvangen en genade vinden tot hulp op de juiste tijd.' Barmhartigheid voor de reis, genade voor de strijd, want wij hebben hulp nodig.

Hebreeën 6:17-20

Wat een genade van God, niet alleen om ons Zijn Woord te geven, maar het te bevestigen met een eed. De Voorloper, die voor ons is binnengegaan door het voorhangsel geeft ons de zekerheid, de garantie van de heerlijkheid die ons beloofd is. Hij is de hemel binnengegaan, en dat geeft aan onze hoop een hemels karakter, omdat Hijzelf daar is. Wat een vertroosting hebben wij! Het is werkelijk een anker voor de ziel dat ingaat tot binnen het voorhangsel, waar de Voorloper ons is voorgegaan. Jezus is Hogepriester geworden tot in eeuwigheid naar de ordening van Melchizedek. Onze aandacht, gedachten, geest en ons hart zijn op Hem in de hemel gericht, waar Hij nu is.

Hebreeën 7:20-22

'(...) in zover is Jezus ook borg geworden van een beter verbond.' Hij is er verantwoordelijk voor geworden. Wat een verschil met de eerste mens, die direct na de verantwoordelijkheid op zich genomen te hebben, die heeft gebroken. Hier echter is Hij, die alles op Zich heeft genomen en zeker maakt. Jezus en Zijn bloed is de grondslag van een 'beter verbond.'

Hebreeën 10:19

Wij hebben volle vrijmoedigheid om binnen te gaan in het heiligdom. Zonder geweten van zonde, terwijl we toegang tot God hebben, altijd en in elke omstandigheid. Wat ons van Hem verwijderde, namelijk onze zonden: ze zijn verdwenen. De voorhang is gescheurd, wij kunnen naar binnen gaan. Wij worden uitgenodigd in volle zekerheid van het geloof. Wij hebben een grote Priester en een Bedienaar van het heiligdom, die ons vertegenwoordigt. En door het bloed van Jezus, langs de nieuwe en levende weg hebben wij toegang in de tegenwoordigheid van God Zelf.

Hebreeën 12:2

Het enige middel om de wedloop te lopen is het oog op Jezus gericht te houden. Hij moedigt ons aan, Hij verheugt ons, Hij troost. Hoe moeilijk de weg ook is, Hij heeft die voor ons gebaad. Als ik de weg bekijk, zie ik stenen. Als ik op mezelf zie, zie ik zwakheid. Maar als ik het oog richt op Jezus, zie ik de Overste Leidsman en Voleinder van het geloof.

Hebreeën 11 spreekt over vele mannen en vrouwen, die een bewonderenswaardig geloof hadden. En dat heeft ons veel te zeggen. Maar zij verdwijnen in het niets bij Jezus, zoals alle dingen in deze brief dat doen. De engelen, Mozes, Aäron, alle geloofshelden. Als wij het oog op Hem gericht houden, die om de vreugde die voor Hem lag het kruis heeft verdragen, kunnen wij de loop voleindigen en dat met volharding.

Hebreeën 12:24

Alles waartoe de heiligen genaderd zijn in de verzen 22-24 is kostbaar om te beschouwen. Maar nu zou ik de aandacht willen bepalen bij deze woorden: 'genaderd... tot Jezus'. Hij wordt hier voorgesteld als de Middelaar van een heel nieuw verbond. In Hebreeën is Hij borg van een beter verbond, en ook de Middelaar van een nieuw verbond. Wat een verschil tussen de genade en zegen waarvan het bloed van de besprenkeling spreekt, en de stem van het bloed van Abel dat van de aarde tot God riep.

Hebreeën 13:10-13

Laten we God danken voor die twee woorden: 'tot Hem'. Als er alleen maar stond: 'Laten wij daarom uitgaan buiten de legerplaats.' Wie zou dat durven? Maar 'tot Hem', tot Jezus, buiten de legerplaats. Als Hij buiten de legerplaats is, wat een kostbaar gezelschap!

De blindgeborene in Johannes 9, die buitengeworpen was (en dat was iets verschrikkelijks voor een Jood), ontdekte dat Jezus ook uitgeworpen was. *'Jezus hoorde dat zij hem naar buiten hadden geworpen en toen Hij hem gevonden had, zei Hij tot hem: Geloofst u in de Zoon des mensen? Hij antwoordde en zei: En Wie is Hij, Heer, opdat ik in Hem geloof? Jezus zei tot hem: U hebt Hem niet alleen gezien, maar Hij die met u spreekt, Die is het. En hij zei: Ik geloof, Heer. En hij aanbad Hem.'*

Van de blinde en bedelende man, die hij ooit was, werd hij een aanbidder van de Zoon van God.

Laten wij daarom 'tot Hem uitgaan buiten de legerplaats' en Zijn smaad dragen. Laat ons dan door Hem aan God te allen tijde opofferen een offerande van lof. Is dat geen heerlijk doel om na te streven?

We hebben dus in Hebreeën gezien:

- Jezus gekroond met heerlijkheid en eer (2:6-9);
- de Apostel en Hogepriester van onze belijdenis (3:1);
- de grote Hogepriester, die de hemelen is doorgegaan (4:14);
- de Voorloper die Zijn wandel voltooid heeft, ons Voorbeeld (6:17-20);
- de Borg, waarop alles berust (7:20-22);
- door Zijn bloed kunnen wij binnengaan in het heiligdom (10:19);
- de overste Leidsman en Voleinder van het geloof, waarop ons oog zich richt (12:2);
- de Middelaar van een nieuw verbond (12:22-24);
- tot Hem kunnen wij uitgaan buiten de legerplaats, en Zijn naam moeten wij belijden (13:10-13).

'Laten wij dan door Hem voortdurend een lofoffer brengen aan God, dat is de vrucht van de lippen die Zijn naam belijden.'

Bron: Le Messenger Evangélique 1928-70; Titel: Le nom de Jésus